ՆՈՐ-ԴԱՐ

№ 12 ՎԵՑԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ Երեքշաբթի 31 Յունվարի 1889 Երեքշաբթի 31 Յունվարի ՎԵՑԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ № 12

Տարեկան 10 րուբլի, վեց ամսով՝ 6 րուբլի, երեք ամսով՝ 3 ր. 50 կ., ամսով՝ 1 ր., հատով՝ 5 կոպեկ։
Բաժանորդ դրուած են Թիֆլիսում միայն խմբագրատանը։

Խմբագրատունը բաց է ամեն օր (բացի մեծ օրերից) ժամը 9-ից մինչև 2-ը։ Յայտարարութիւնների բնդունուած են ամեն լեզուներով։
Յայտարարութիւնների բաւին 2 կ., երկրամասերի համար կրկնապատիկ։

ԿԱՅՈՒԱԾ ՕՐԱԹԵՐԹ

ՆՈՐ-ԴԱՐ

ԱՄԵՆՕՐԵԱՅ ԹԵՐԹ

ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ

ՆԵՐԿԱՅ 1889 ԹՈՒԱԿԱՆԻՆ

(Վեցերորդ տարի)

Հրատարակւում է նոյն չէջերով և ծրագրով

Խմբագրութիւնը ստանում է և սեպհական հեռագիրներ

Տարեկան գինն է 10 րուբլի, վեց ամսուանը՝ 6 րուբլի, հատով՝ 5 կոպ.

Եւրոպայի, Թիւրքիայի, Ամերիկայի և այլ հեռաւոր երկիրների բաժանորդները վճարում են տարեկան 30 ֆրանկ։

Բաժանորդ են գրւում իւրաքանչիւր ամսի 1-ից սկսեալ։

Թիֆլիսում բաժանորդ են գրւում ինչպէս «Նոր-Դար»-ի խմբագրատանը։

Խմբագրատունը գտնւում է Բարօնսկայա փողոցում, պօստ-հեռագրատան դէմ, տուն № 12.

Օտար քաղաքներից դիմում են խմբագրութեան՝ Тифлисъ, въ Редакцію ежедневной газеты «НОРЪ-ДАРЪ» կամ Tiflis (Caucase) Rédaction du journal «Nor-Dar».

Խմբագիր-Հրատարակիչ՝ ՍՊԱՆԴԱՐ ՍՊԱՆԴԱՐԵԱՆ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Կարկը հնարագէտ է։
«Նոր-Դար»-ի հեռագրերը։
Քրանիկոն. — Լուրեր։ Կրթական յարցերգածութիւններ ժողովրդի կեանքից ժողովրդի համար։ Մատենաբանութիւն (շարունակ.)։
Թղթակցութիւններ. — Շուշի։ Ախալցխա։
Քաղաքական.—Քաղաքական լուրեր։
Թատրոն և երաժշտութիւն։
Երևոյթներ հասարակական կեանքից։
Տնտեսական։
Յայտարարութիւններ.

ԿԱՐԻՔԸ ՀՆԱՐԱԳԷՏ Է

Թէ մարդու գործունէութեան կամ մէջ կարկից ինչպիսի հետևանքներ է դիտում իւր և իւր հարազատների գոյութիւնը պահպանելու համար—դրա մի օրինակը մենք տեսանում ենք քաղաքիս Ծովասանեան-Մարիամեան զարդուհու տեսնուած մի դէպքից։

Յայտնւում է, որ այդ զարդուհի տանուտէրներից մէկը պատկանում է վերին տասնեակի մի չքաւոր ընտանիքին. ընտանիքի գլուխը՝ տանուտէր հազիւ ունի 5—6 դասակներ. որպէս զի կարողանայ մի կերպ պահպանել իւր գասակների գոյութիւնը, իւր գասակներից մէկին տալիս է Ծովասանեան-Մարիամեան զարդուհուն, ինչ անվ խնդամ հայրը, իւր գասակներից մէկին այդ զարդուհուն տալով իրա իւր հոգսերի մէկ—8-րդ մասից ազատուած կը լինի. իւր աղջիկը կստանայ ձրի հագուստ, դաստիարակ և որ գլխաւորն է, հայ ու պանիր (թէ-պէական ազի պանիր), այդ էլ լաւ է, փաստ Աստուծոյ։

Այս օրերս վախճանուեցաւ այդ աղքատ տանուտէր հայրը և—թագուհու փոխ չկար. նոյն Ծովասանեան զարդուհու ուսուցիչներն և ուսուցչուհիները հանգանակել են մի փոքրիկ գումար, որպէսզի զարդուհի աղքատ տանուտէր աղջկայ հոր թաղման ծախսը հոգացուի։

Մխիթարեան Ծովասանեան զարդուհին չէ, որ հայ ազակերտը կամ ազակերտուհին ազգատ և վիրաւ և չատ անգամ հայի կարօտ աղքատ ծնողներ բազմաթիւ զաւակներով չատ կան, գիւղական դրացից սկսած մինչև համալսարանը ազգատութիւնը, կարկը անպատմելի են հայ պատանուց, հայ ուսանողից... Սա ցաւալի իրողութիւն է. բայց մեր զարգացները չեն կարող աղքատանոցներ լինել, մեր զարգացներում միայն գրեթէ-կարգալ են սովորեցնում և տարրական կրթութիւն տալիս, ուրիշ նպատակ չունենք նրանք և չեն էլ կարող ունենալ։

ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

«ՆՈՐ-ԴԱՐ»-ի ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ

ՎԵՆՆԱ, 27 յունվարի.—Փետրվարի 11-ին (Ն. Տ.) կայսրը և կայսրուհին կուզևորեն Պէստ, ուր ուսանողների խումբը նոցին մեծարութիւններին պատրաստւում է սուգի զգեստով դիմաւորելու։

Այստեղի թերթերին Բելլինից հաղորդում են, որ Բիսմարկի և ազգային-ազատամիտ կուսակցութեան մի մասին, նոյնպէս Բիսմարկի և գրաֆ Վալդերզէէի միջև յարաբերութիւնները լարուել են։

ՀՌՈՄ.—Այսօր ճաշից յետոյ, անպործ մնացած բանուորների մի խումբ փայտերով և զանազան գործիքներով զինուած, սկսաւ փողոցները թափառել։ Նրանք կոտրատեցին մագազինների ապակիները և չարդեցին փողոցների լապտերները։ Նոյնպիսի անկարգութիւններ տեղի ունեցան նաև երէկ։ Հումբերտ թագաւորը Կրիսպիից խստիւ պահանջեց, որ նա միջոց գտնէ բանուորներին աշխատանք գտնելու։

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 28 յունվարի.—«C. Пет. Вѣд.»-ն հաղորդում է, որ ազգանական Իմիր Աբդուրահման խանը հալածելով ռուսական սահմաններում ապաստան գտած Իսահակ-խանին, ռուսաց տահմանի խիստ մօտ է քերել 20—30,000 զօրք և մինչև անգամ, ինչպէս լուսում է, Բուխարայի Էմիրին հրաւէր է կարդացել միասին գործելու Ռուսիայի դէմ։ Բուխարան անպատման մերժել է այդ առաջարկը. բայց ազգանցինները շարունակում են մեծ խումբերով հալածուել ռուսական սահմանների մօտ։ Արտաքին գործերի մինիստրութիւնն այդ բանի վրայ գարձրել է Անգլիայի ուշադրութիւնը, որովհետև երկուսի շահերն էլ պահանջում է, որ Աբդուրահման խանին չթոյլ տան անհաշիւ քայլ անելու, որոնք կարող են Ռուսիային ստիպել խիստ միջոցների դիմելու։

«Нов. Вр.»-ն հաղորդում է, որ ճանապարհների հաղորդակցութեան մինիստրութիւնը կուզևորի Հարաւային Ռուսիա, յետոյ կը գնայ Վոլգա գետի վրայ, և այնուհետև Մարիինեան ջրային ճանապարհով կը վերադառնայ Պետերբուրգ։

Ֆինանսների մինիստրութեան արժէքների (տարիֆների) բաժինը (դեպարտամէնտը) վերջնականապէս կազմակերպուած է արդէն։

ՄՈՍԿՎԱ.—Այսօր հանդիսաւոր կերպով տօնուեց Ս. Ս. Շենշինի (Ֆէտ) գրականական գործունէութեան յիսնամեակը։ Յօբելեարին ուղերձներ մատուցին ռուս գրականութեան սիրողների ընկերութեան, Պետերբուրգի դրագէտների և Ժառանգ Նիկոլայի լիցէյի կողմից և բազմաթիւ շնորհաւորական հեռագիրներ են ուղարկուած։ Պատգամաւորութեան ընդունելութեան միջոցին, այդ օրուայ առթիւ Մալօշկինի հեղինակած Կանտատը նուագեցին։ Բոլոր ներկայ եղողներին յօբելեարը բաժանեց այդ օրուայ առթիւ իւր գրած «Իմ մուսային յիսուն ամեակի առթիւ» ոտանաւորը։

ՀՌՈՄ.—Բոլոր հրապարակներն ու խաչմերուկները հեծելազօրներով են բռնուած։ Քաղաքը յուզուած է. մագազինները փակուած են։ «De-Freri» շատրուանի մօտ բանուորների և ոստիկանութեան միջև կռիւ սկսուած է։ Կօրսօի գծի վրայ երթևեկութիւնը կըտրուած է։

(Երեկոյեան հեռագիրները չորրորդ երեսում)

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻ ԲՈՐՍԱՆ

27 Յունվարի 1889 թ.

Լօնդօն	94 ր. 93,45 կ., 93,90 ր.		
Համբուրգ	46,10 ր., 46 ր.		
Պարիզ	37,10 ր., 37 ր.		
Պոլեմիալներ		7 ր. 51 կ.	սակ.
Մաքս. կուպօն		150 ր. 50 կ.	սակ.
Արծաթ		1 ր. 13 կ.	սակ.
Բօքսային դա		6 և 7¼%	
Պետերբ. բանկի 5% տոմս.			
1-ին չրջանի	98	ր. 62 կ.	գն.
2-րդ	98	ր. 37 կ.	գն.
3-րդ	98	ր. 37 կ.	սակ.
4-րդ	98	ր. 37 կ.	գն.
5-րդ	98	ր. 37 կ.	գն.
Ոսկի փոխատու թերթ	141	ր. 50 կ.	սակ.
4% տոմսեր	83	ր. 37 կ.	սակ.
100 և 1000 ր. արժէքներ փոխատու թերթեր 5% տոմսեր,			
1-ին չրջանի	99	ր. — կ.	սակ.
2-րդ	99	ր. — կ.	սակ.
3-րդ	98	ր. 87 կ.	սակ.
Առաջին 5% Ներքին փոխատուէեան տոմսեր	269	ր. 25 կ.	սակ.
2-րդ	250	ր. 50 կ.	սակ.
5%/₀% բիլետներ	102	ր. — կ.	գն.
Ոսկի բիլետ	169	ր. 50 կ.	սակ.
Թիֆ. քաղ. վարկի բիլետներ.			
օբլիգ.	—	ր. — կ.	գն.
Պետերբ. բանկի			
Երկաթուղային բիլետ	—	ր. — կ.	գն.
Ադեռակ. հող. բանկ.			
կի գրաւական թղթեր	—	ր. — կ.	գն.

Պետերբուրգի բօրսայի տրամադրութիւնը հաստատուն է։

ՔՐՈՆԻԿՈՆ

Մեզ հաղորդում են, որ կուանանց վանքի միաբան բարեկրօն կոյս Հռիփսիմէ Թայիրեանցը Վեհ. Կաթողիկոսից ստացել է կոնդակ, որով նրան թոյլ է տրւում իւր ծախքով չինելու և ծիսական մայր տաճարի առաջ դուռը։

Այս առիթով պէտք է ասենք, որ մայր տաճարի թէ առաջ դրան և թէ միւս դռների նախագիծը դեռևս չի հաստատուած և պատճառով ոճր պահպանելով պատրաստել է երիտասարդ ինժեներ Գրիգորեանցը։

—

Ռուսաց աշխարհագրական ընկերութեան անդամ Կոզլովսկին յայտարարել է, որ ամենամեծ բարձրութիւնը Կովկաս ուղևորելու կինդանագրատարանական նպատակով, իսկ պ. Նաչչինսկու, «Нов.»-ի ասելով, յայտնել է, որ Անդրկասպեան երկիրներն է ուղևորուում։

—

Բաքուից պ. Մկրտիչ Մուսայէլեան Շահսէվդանեանցը «Նոր-Դար»-ին բաժանորդ գրուելով, «Նոր-Դար»-ի մի օրինակ նուիրել է Նուխու մօտ Քիչ գիւղի Եղիչէ Առաքել վանքին. պ. Առաքել Մուսայէլեանցը՝ «Նոր-Դար»-ի մի օրինակ նուիրել է Գանձակի մօտ ս. Թարգմանչաց վանքին, մի օրինակ էլ Նուխու օրիորդաց դպրոցին։ Պ. Գրիգոր Տիրգարեանը մի օրինակ նուիրել է Նուխու գաւառի Ամիրլան գիւղի դպրոցին և մի օրինակ էլ Բէգլարքէնդի դպրոցին։

—

ՄՕՍԿՎԱՅԻՑ. — Այս օրերս կայացաւ Լազարեան ճեմարանի գահլիճում արեւելեան երրորդ նուագասանդուխը։ Գահլիճը լիքն էր և հանդէսը աչքռութիւն առնէր։ մօտ 350 րուբլու տոմսակ էր ծախսուած։ Ի միջի այլոց օտարականներից ներկայ էին ռուս գրագէտ Նեմիրովիչ-Դանչենկօ և Լարոշ յայտնի հրաժչտական կրիտիկոսը։

—

Ուրբաթ երեկոյեան ժամը 7½-ին Վազինեանական փողոցում պ. Վասիլ Չմուխեանի նոր կառուցած չինութիւնն երկյարկանի ֆլիգելը ամբողջովին քանդուեցաւ։ Շինութիւնը բոլորովին պատրաստ էր։ Բարեբաղդաբար ոտն մէջ ոչ ոք չէր գտնուում։ Պատճառը հիմքի խոտոր լինելն և պատերի բարակութիւնն էր։

—

«Гр.»-ը հաղորդում է, որ պետական խորհրդի առաջարկած է Պետերբուրգի Բժշկական ամենամեծ կանանց բժշկական օգնականների կուրս կանանց բժշկական կուրսերի վերատեսչութ. նախագիծը. դասընթացը 4 տարուայ փոխարէն կը լինի հինգ տարուայ. ատարտոզները կին-բժիշկ և բժշկական-օգնականի միջին ատեճանի կոչում կ'տանեան։ Նոր որ ապակերատհիները պարտաւոր են միասին ապրելու։

—

ԿԱՂԶՈՒԱՆԻՑ.—Նախկին թեմ. Ծնորհեան եպիսկոպոս պ. Գեորգ Մատեոսեան և Թադէոս Աւետիսեան մանգամով տատեսթաս և ամէն ջանք գործ դրեցին հաստատել էջմ. ընկերութեան «Ուսանողական ընկերութեան» քան երեք հարիւր ռուբլի ապիտան և ութ կոպէկ (23 ր. 88 կ.), իսկ պպ. Մանուկ Յակովբեան և Մեսրոպ Մարգոսեան քահանաների հետ իրենց ուրացած մանգամով հաստատել էջմ. նոյն ընկերութեան օգտին տասնեակ րուբլի ինսնան և երեք կոպէկ (12 ր. 93 կ.)։ Գոհելի է յայտնի երիտասարդների վարմունքը. ինչ ասել կոպէկ, որ մեծ նշանակութիւն ունի երեսուն և վեց րուբլի ապիտան և մէկ կոպէկը մեր չքաւոր ընկերութեան համար։

—Այսպէս ձիներ չատ սակաւ է, ցաւալի վերջին ձիերն է հասել, մեր երկրների գինը խիստ թանկ է, աւետարան ընկած է, հասարակութիւնը քաւոտատութեան պատճառով խմորութեան մէջ է ընկած. ոչ մի չարժում չկայ քաղաքում, ոչ հարստանիք, ոչ նշանագրութիւն և ոչ էլ մի արուեստ ընդհանուր. վերջապէս ազգային Կաղզուանը այս տարի ներկայացնում է խղճալի տեսարան։

—

Ռուսաց գլխաւոր և Անդրկովկասեան երկաթուղային և նաւագնացութեան «Մերկուրի և Կասկազ» ընկերութիւնների մէջն, «Нов.»-ի ասելով, համաձայնութիւն է կայացել Նիժնի-Նովգորոդ-Կովկասեան ուղղագիծ հաղորդակցութիւն սկսել։

—

«Сенат. Вѣд.»-ի մէջ յայտարարուած է, որ 23 հոգու, որոնք գլխաւորապէս պատկանում են գիւղական և լեհական ազգութեան, թոյլ է արուած ուսանպատակութիւնից գուրս գալու։

—

«Прав. Вѣст.»-ում ի միջի այլ վերջնադատական դատարան թերթերի մէջ յիշուած է և «Кавказское Обозрѣніе»-ն, որ Թիֆլիսում հրատարակում էր կօլոնել. Ալէքսանդր Ֆրէնկէլի խմբագրութեամբ։

—

Սեպտեմբերիօգարի հայոց ուսումնարանին մի օրինակ «Նոր-Դար» նուիրել է պ. Կ. Թառոգեանը, վճարելով ներկայ 1889-ի բաժանորդագինը։

—

ԳԱՐՍԻՑ.—Յունվարի 22-ին թատրոնական մի խումբ հայոց երկաթուղային ուսումնարանների օգտին ներկայացրեց պ. Սունդուկեանի «Պէպօ» կատակերգութիւնը և «Փչելուստ սարը խիլ է» վոդեվիլը։ Չնայած երկար ժամանակուայ պատրաստութեան, յայտարարը տախտակամած էր այնպէս բարձր կարդալ՝ որ հանդիսականներից չատերը դերասանների ձայնը չէին լսում—Լաւ խաղացին միայն տիկ. Ծովհաննիսեանը (Շուշան), Ս. Գրիգորեանը (Պէպօ) և Թ. Մանանկեանը (Գիքօ)։

Մի երկրորդ խումբ էլ Վարպետանոց ոճսի առթիւ կամենում է մի ներկայացումն տալ Կարպուսանի հայոց ուսումնարանների օգտին։ Ներկայացուելու է «Աղքատութիւնն արատ չէ» դրամն Թարգմանուած ուսերէնից, որի թարգմանիչը, որպէս թէ, յայտնարարել է հայոց կեանքին։

Արդարև բարի է ու գովելի այդ խըմբի նպատակը, որ է օգնել Կապկասյան ազքատիկ ուսումնարաններին։

Բայց հետաքրքիր էր իմանալ, միթե չկար ուրիշ լաւ, ժողովրդի պահանջներին համապատասխանող գիրք։

—

Նովո-Սրլովսկայա վաղոցի բնակիչները մեզ ինդրում են հրատարակել հետևյալը.— Մեր փողոցը կարծես թե մոռացուած է քաղաքային վարչութիւնից։ Նա երբէք չէ մաքրուում, ցեխը սարսափելի է, այնպէս որ անցնողները մինչև ծունկ իյնում են ցեխի մէջ։ Ուրան աւելի օգնում է այն հանգամանքը, որ այդ փողոցը քարուած չէ։ Հրաւիրում ենք ամ անոն է. ուշադրութիւնը։

—

«Прав. Вѣст.»-ում հրատարակուած է արդարադատութեան մինիստրի մի կարգադրութիւնը, որով անցեալ դեկտեմբերի 21-ից բարձում է Օրլովի նահանգական դատարանում փոխնախագահի պաշտօնը և նոյն թուից հաստատում է Բագուի նահանգական դատարանում փոխ-նախագահի պաշտօնը։

—

Տիկին Նիկիֆորովան, որ իր ժամանակին աչագին ազմուկ հանել պօրուիչիկ Պեկարսկուն ապտնելուն համար և դատապարտուած էր Իրկուտսկի նահանգում աս. միչա բնակուելու, հինգշաբթի, յունվարի 26-ին, դիմեցիկ հագնուած, երկու քաղաքապահների ուղեկցութեամբ, պատային առաքին կառքով, միւս աքսորականներից չորս, իր հաշուով ուղևորուեցաւ դէպի Սիբիր, Իրկուտսկի նահանգը։

—

Լուսաւորութեան մինիստրը, «Гр.»-ի ասելով, մտադիր է Բերլինի համալսարանն ուղարկելու մի քանի հոգի՝ հռոմէական իրաւարանութիւնից պրօֆէսորի կոչման պատրաստուելու համար։

—

Կարակրիզնների մէջ միաւոր նիւթեր խառնած լինելը և առհասարակ կեղծիքները գնելու նպատակով Թիֆլիսում, «Кавк.»-ի ասելով, մի փորձառու մանապէտ, մտադիր է հաստատուելու փոքրիկ մանրավաճառան, որի նախագիծը մշակում է։ Այդպիսի մանրավաճառանոցներ մի քանի տարի առաջ հաստատուած են Ռուսիայի մի քանի նշանաւոր քաղաքներում։

—

Անցեալ 1888 թ. նոյեմբեր և դեկտեմբեր ամիսների ընթացքում առ 1889 թուի համար առևտրական, արդիւնաբերական և արհեստանոցային վկայականներ տալուց գոյացել է (Թիֆլիսի և Թիֆլիսի գաւառի համար միասին) 167,886 ր. 80 կոպէկ։

—

Անդրկովկասեան դատախազի ինդիրը, ինչպէս հաղորդում է «Моск. Вѣд.»-ն, իրականութիւն առնելու վրայ է։ Այդ ընկերութեան հիմնադիրն արդէն կառավարութեան ներկայացրել է մի մէլիօն րուբլի վրաական՝ անմիջապէս ընկերութեան կազմելու պարտաւորութեամբ, եթէ կանոնագրութեան մի քանի յօդուածները կը փոխուին։ Այդ փոփոխութիւնները գուա պրօեկտային բնաւորութեան ունին և գործունէութեան չեն վերաբերում։

—

Ժողովուրդը չատ անգամ իր ցաւերը թմչում է տեղական միջոցներով, դրխաւորապէս գինովի գնուած բոլոր թոյների ազնութեան, որոնք գործ ունենալով թմրչական պիտութեան մէջ։ Սակայն մինչև այժմ բացի մի երկու տեսակ բոյսերից, ոչ մի բուժական խոտ չէր արտահանուում Նիժնայում Թիֆլիսի բնակիչներից մինը՝ ս. Զակլևսկին, որ գերատեսչին նեղութիւն է բանալու Թիֆլիսում, մտադիր է, տեղական ուսուցիչների ասելով, կանոնաւոր գործ սկսել զանազան բուժական խոտեր արտահանելով դէպի Եւրոպա։

Պէտք է կարծել, որ այդպիսով դէմ մասամբ ուշադրութիւն կդարձնի գանազան օգտակար ծաղիկներ, արմատներ, բոյսեր մշակելու գործի վրայ, որը, ինչպէս յայտնի է, բոլորովին երևան վրայ է թողած մեզանում։

—

Կովկասի պետական կալուածների վարչութեան մէջ տեղի ունեցան արդէն մի քանի փոփոխութիւններ, որոնց մասին խօսւում էր անցեալ տարի։ Նահանգներում բացի պետական կալուածների կառավարիչների պաշտօնից, հաստատած է և առանձին օգնականի պաշտօն, մի քանի նոր անուանութիւն է հաստատուած, իսկ գաւառական պետական կալուածների գործակալները կոչուած են առանձին յանձնարարութիւնների պաշտօնեայ։

—

Ինչպէս յայտնի է, այս տարի Պետերբուրգում կայանալու է ձկնորսական ցուցահանդէս։ Որոշուած է այդ ցուցահանդէսում արժանաւորներին վարձատրելու համար ոսկի, արծաթի, բրօնզի մեդալներ պատրաստել, նոյնպէս լինելու է և պատուոյ վկայագիր, որոնք միմիայն ուսական ձկնորսարանների ներկայացուցիչներին պէտք է բաշխուին։ Իսկ օտարազգիները մրցումից դուրս են և նրանց պէտք է, մասնաւոր թերթերի ասելով, մի քանի ասիճանի վկայականներ արուին։

—

Անցեալ 1888 թուին Անդրկովկասեան երկաթուղով դէպի Սև ծով արտահանուած է 28,416,922 պուդ կերօսին, Կասպից ծովով դէպի Աստրախան և ուրիշ ուսական նաւահանգիստներ 21,559,699 պուդ, իսկ դէպի Պարսկաստան արտահանուած է 265,321 պուդ։ Այսպէսով ուրեմն Անդրկովկասեան երկաթուղով և Կասպից ծովով արտահանուած է ընդամենը 50,241,942 պուդ կերօսին։

—

Կիրակի, յունվարի 29-ին, քաղաքային փոխառու գանձարանի գրասենեակում աճպարով վաճառուում էին պրիկազի և գանձարանի գրասենեակներից թանկագին ակներ և թանկագին մետաղեայ իրեր։ Այս անգամ ևս, ինչպէս և անցեալ կիրակի, միայն իրերի մի մասը վաճառուեց։

ԿՐԹԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱԺՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ԿԵԱՆՔԻՑ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՀԱՄԱՐ

IV.

Մանուկի ակզբնական կեանքը։

—

Անցեալ անգամ խօսեցինք հայ ծնողների ազատելիքների մասին ուսումնարանից և վերջերիս ազատելիքների մասին բուանելիքից։ Նկարագրեցինք այն հոգեկան զառնագին վշտերը, որոնք ամեն օր և ամեն ժամ լցուցած են խեղճ ծնողի սիրտն ու հոգին։ Նաև ծնողներին ներկայացրինք ուսումնարանի յուսահատական օրերն ու ժամերը, որպէս պի նրանք էլ ուսումնարանի ցաւերին իրազեկ ու դիտակ լինէին։ Վերոյիշեալ դրութեան վերջին մենք անհրաժեշտ ուսուցչին ևս ծնողի նման մի յուսահատական և տարտամ դրութեան մէջ։ Սակայն այս յուսահատութիւնն, ի հարկէ, անցողական պէտք է համարէնինք, որովհետև եթէ ուսուցիչն ու կրթական գործով պարապող մարդը հաւատաս հաւատա և յոյս չունենար կրթութեան յաջողութիւն ոյժի վրայ, նրան աւելի լաւ կը լինէր այդ պարապմունքից ձեռք վերցնել։ Այս մի բարոյական պահանջ է, որին հնազանդիլ է ամեն ազնիւ մարդ։ ասում ենք բարոյական պահանջ, որովհետև այն ուսուցիչ-դաստիարակը, որ անդրդուելի համոզմունքով չէ գործում, նա խարում է դեռատղայոց անբիծի ամենասիրելի յոյսերը։

Առայժմ, որ կրթական գործով պարապողները, եթէ երբեմն վհատում կամ յուսահատական դրութեան մէջ ենք մեզ զգում, այդ անցողական է, որովհետև մենք ուսումնասիրած լինելով մարդու հոգեկան կեանքը և փարձեր արած լինելով, եկել ենք այն համոզմունքին, որ մարդի մարքերը, հոգու և սրտի զգացումները, յանկութիւնները, հակումները և այլն այնպիսի բնական յատկութիւններ ունեն, որ արտաքին աչխարհի իրերի պէս ընդունակ են այս կամ այն նպատակաւոր կամ պատահական ազդեցութեան տակ փոփոխուելու, յեզափոխուելու։ Բայց և այնպէս իւրաքանչիւր անհատի մասնաւոր կեանքի զարգացումն չափ և առնման ունի, ապա ուրեմն և բարոյական էլ, որ մասնաւորից է կախուած և նրանից գոյանում, վերջնիս վիճակիից է և զգալի։ Նախ քան մանկան մասնաւոր և բարոյական ընդունակութիւնների ուսումնասիրելը, հարկաւոր է նախ և առաջ քննութեան ենթարկել այն իրողութիւն, թէ ընութիւնը մանկին ինչ դրութեան մէջ է աչխարհ բերում և ինչ պէսի ծնողը ընութիւնից ապահ և ինչ՝ ուսումնասիրելու ծնողից և ընութիւնից։

Ահա այս բոլորիս կարեւոր գործեալ լսում եմ ես՝ հայ ծնողի հառաչանքի կենդանի ձայնը. «Ինչ անեմ, Աստուած ներեի ինձ այդպէս էլ կասկածել։ Հայ ծնողը հիմնուելով փոքրկական կեանքի յուզմունքների վրայ, իր հասարակ պատրաստութեամբ գալիս է այն եզրակացութեան, որ իր զաւակի չարութիւնն ու լաւութիւնը նախասահմանուած է ընութիւնից, որն նա այլ խօսքով և ճակատագիր է անուանում։ Որոնք են այդ փոքրկական կեանքի յուզմունքները. ա) Մենք տեսանում ենք, որ մինչև անգամ երկրաբնակները, ծնուելով միևնոյն հանգամանքներում և առնչական հասարակ կրթութեան, ժամանակի ընթացքում առանիկ մեծ փոխարութիւն է երևում նրանց մէջ. բ) Այս կամ այն աչակերտից այն չէ գրեթե գալիս, ինչ որ ուսումնարանը պատրաստէ է և գ) Ակնհայտ է երևում, որ մարմնաւոր և հոգեկան յատկութիւն գծեր մարդիս կեանքում մանկական վաղագոյն հասակից մինչև չատ բարձր հասակին անփոփոխ են մնում և հետզհետէ հզօրանալով՝ աւելի սուր ընութիւն են առնում։ Այս այսպէս է և, ի հարկէ, սարսափելի ընութիւն է, երբ այս ընութիւնը (ընութիւնից առած) ընդունակութիւնները իոյլ կամ վատ ուսումնասիրուած են։

Բայց այժմ տեսնենք, թէ արդեօք դուք, ով հայ ծնող, քո պարտականութիւնները կատարել ես, որել ես այն, ինչ որ քեզանից էր կախուած։ Բարեբաղդաբար ընութիւնը քո զաւակների ընդունակութիւններին այնքան ընդարձակ ու ատաստանական սահմաններ է քաչել, որ դուք անգամ նկատակութիւն չես կարող։ Եթէ զաւակդ սարսարագրութիւն չէ ունեցել պատահական հոգեկան և մարմնաւոր հիւանդութիւն ունենալու, նրան ուղիղ ճանապարհով դաստիարակիլով և կրթութեան տալով դուք չկարողացիր այդ փոքրիկից քո սրտի ուզածից աւելի լաւ մարդ չկնարել։ Ուստի քեզ խորհուրդ չենք տալ՝ ինքնախաբութեամբ պարապելու և խղճմտանքիդ բնաւ խոյս թեթևացնել ձգնելու, մտածելով կամ ասելով, թէ զաւակիդ վատութիւնն Աստուած էր կամեցել։ Ոչ, այդ սխալ է, ամեն այսօր քեզ մի առիթ, այսուհետ կանգ առ և մտածիր, թէ դու ինչ ես արել և ինչ պէսք է չանէիր քո զաւակին դաստիարակելիս և դու, յուսով ենք, չատ անգամ քո բնական և հասարակ խելքով հետամուտ լինելով ճշմարտութեանը՝ կը գտնես նրան։ Եթէ դու այս տողերը կարդալ և նրանց մասին ուշիդ մտածել կարող ես, ուրեմն դու բաղդաւոր ծնող-

ներիցն ես, բայց տարաբաղդաբար քանի քանի և ասուել են տակաւին այն հայ ծնողները, որոնց յոյժ կարեւոր էր խորհրդով ասլ աւելի լուսել իրենց զաւակների ներկայութեամբ, քան խօսել ու գործել և ընտանեկան անդամների հետ վարուելիս՝ իբր մեծաւոր բարոյական ազդեցութիւնը և գործնականապէս թուալի անելու։ Ոչքան սակաւ են այն ծնողները, որոնք քիչ թէ չատ ընդունակ լինելին իրենց խօսակցութեան ու արարմունքը նախապէս կշռադատելու, թէ նրանք ինչ տպաւորութիւն կը գործեն մանուկ մարի և զգացմունքների վրայ։ Եւ քո դատաստան, ով հասկացող ծնող, ամեն ժամ, ամեն րոպէ չունիս է այդպիսի տարաբաղդ ընտանիքի տարաբաղդ գաւակների հետ։ Ինչ միխիթարական բան կը լինէր, եթէ հնազանդ լինէր այդպիսի բարոյական թոյլ կազմակերպութիւն, հիւանդութիւն ունեցող ընտանիքների դէմ խստագոյներին բարոյական պահեցողութեան (դիետա) ենթարկել, որ նոյնպէս կարեւոր է, որքան մարմնաւոր հիւանդի համար ընտրութիւնը խնամակալութեան ան-ձամանել է։

Մանկան հարեւանցի աչակերտների մէջ՝ սկսում ես դիտել նրանց կիսակերպ Քանի քանի հարեւանցի տղայոցութիւններ են փոխարինում նրանք այսուհետ, ուսումնարանի բանում անցկացրած մի քանի տարիների ընթացքում։ Քննում ես այն ծնողները, որոնք քիչ թէ չատ ընդունակ լինելին իրենց խօսակցութեան ու արարմունքը նախապէս կշռադատելու, թէ նրանք ինչ տպաւորութիւն կը գործեն մանուկ մարի և զգացմունքների վրայ։ Եւ քո դատաստան, ով հասկացող ծնող, ամեն ժամ, ամեն րոպէ չունիս է այդպիսի տարաբաղդ ընտանիքի տարաբաղդ գաւակների հետ։ Ինչ միխիթարական բան կը լինէր, եթէ հնազանդ լինէր այդպիսի բարոյական թոյլ կազմակերպութիւն, հիւանդութիւն ունեցող ընտանիքների դէմ խստագոյներին բարոյական պահեցողութեան (դիետա) ենթարկել, որ նոյնպէս կարեւոր է, որքան մարմնաւոր հիւանդի համար ընտրութիւնը խնամակալութեան անձամանել է։

Մանկան հարեւանցի աչակերտների մէջ՝ սկսում ես դիտել նրանց կիսակերպ Քանի քանի հարեւանցի տղայոցութիւններ են փոխարինում նրանք այսուհետ, ուսումնարանի բանում անցկացրած մի քանի տարիների ընթացքում։ Քննում ես այն ծնողները, որոնք քիչ թէ չատ ընդունակ լինելին իրենց խօսակցութեան ու արարմունքը նախապէս կշռադատելու, թէ նրանք ինչ տպաւորութիւն կը գործեն մանուկ մարի և զգացմունքների վրայ։ Ուրեմն այժմ հանգամանալով մարդկային կեանքի սկզբնական՝ այսուհետ կանգ առնենք և այսուհետև հանգամանքի ուղղութեամբ սկսենք։

Այժմ տեսաբերքիր են թմչչների արած նորագոյն փորձերը նորածին մանուկների վրայ, որոնք ցոյց են տալիս, որ արդէն արտաքին աչխարհի կեանքի հենց առաջին ժամերում ընդունակութիւն ունեն չորս փոխելիքների (ծնուելու վայրկեանն ասպատ, առաջացած մրսելուց), տհասնելիքի, հասունելիքի և ճարակելիքի զգացմունքների։ Ամենից ուշ արթնանում է լսելիքը, որ սակայն երեք օրից յետոյ այնքան առաջանում է, որ արդէն զանազանում է անտարբեր ձայները քաղցր եղանակներից։ Ամենից աւելի զարգացած են լինում նորածնի չորս փոխելիքն ու ճաշակելիքը, որոնց նա մեծ յանկարծ արդանդում գործածելու արտաքոյ կարգի գէպքեր էլ ունեցել։ Մինչև անգամ 7—8 ամսական ծնածներն ունեն վերոյիշեալ ընդունակութիւնները, բայց ինչ է այս անբան արարածի հոգեկան կեանքի այս առաջին ժամերին, օրերի երեսփոխները, համեմատելով հետևեալ ամիսների և տարիների հետ։ Որքան մարդու զանազանութիւնը աւելի բարձր է լինելու իր մասնաւոր բարոյական կեանքում, այնքան և առաւել նա պահանջ է գործադրում, մի հրաշալի միջոց, որ բնութիւնն առել է մարդկային ծնողի ձեռքը, իր զաւակին իսկ իր բարեբաղդութեան կոչման պատրաստելու։ Թէ ծնողն այս գործը ինչպէս է կատարում, այդ ժամերից ինչպէս է սկսում և չարունակում՝ հետևեալ անգամ կը տեսնենք։

Ա. Տ.-Մ.

Ալէքսանդրօպոլ։

ՄԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ *)

—

Մ. Աբեղեան «Նամչներ». Շուչի. տպ. բան Հայոց հոգևոր տեսչութեան. 1888 թ. գինն է 40 կոպ.

Ե.

«1888-ի Տարեմուտը» երիտասարդ բանաստեղծի համար սկսում է մի նեղբին կատաղ. յուզում, իսկ ես անցնում նրա մտքերը, զգայութիւնն ու երևակայութիւնը, իսկ բառերն էլ այդ ճգնաժամի կսիբ դեղերի կերպով արտայայտուած։ Երիտիչ տեղապին գրութեան մէջ կատաղ է իր երևակայութեան ծնունդների՝ ցնորքների ու ատելութիւնների տեսլ, որոնց փայլուն խտացումներից յորձամուխ խորտուած է, ինչը Չգիր է դրանց՝ այդ ցնորքների ամբողջ ջանքը հրապարակ դուրս տալու, գիր է և նրանց դիմախառն երգը. Ճշմարիտ է մի ժամանակ

Որը ցերեկ իր ինքնասուան
Գրգռուած հոգին, ձեզ որ նրագում,
Սիրտս, հանգստի և վայելչութեան
Ոսկեղէն աչխարհ էր չատ ատեղծուած,

Բայց այժմ իսկ պատանին հակագիր է ու տեսել, որ նրանք ատանց մի հետքի ցնդում են օդում նորը ծիլ նման, թէ չէ, էլ ուր է այն վայելչութիւնը, ուր այն աչխարհը... չէ։

Այլ ևս ձեր բոյը
Չի կարող սրտիս ատոյգը վառել,

Անցնելով 23 հատն ատրիներ և յիշելով իր ամբողջ անցեալը,

Երբ միտքը տխուր սկսեց հասկանալ
Եւ վիշտ ե՛ թախիծ, խղճութիւն և սէր,

անցեալ, որի մէջ կորան իր ոսկի երազները ատանց մի արդիւնք ու վատատակ թողնելու, տարեմուտի օրը բացատրում է վշտաձար պատճ. «գնաց նոր վշտեր, նոր ցնորք չարչատած սրտիս ատեն ճարակ...

Ա՜խ, տանէք չատանի ինձ այնպիսի լոյս,
Որ երբէք վատեց իմ սիրտ ու հոգին,
Որ երջանկութեամբ լցնում մարդու ծոյլ,
Կեանքը սիրել է տալիս հոժարին.
Թող ատաղձերն այն հոյլ հեզատիպ,
Ուր ատաղձել էր չատ ատեղծուած,
Անցնի մի անգամ նետորդներս միջից,
Եւ ատեստար կեանքի փոխարէն
Ինչ իմ կրծքերը դատնակոխեն.
Թող ծնողին ներարկ անհանար ցնորք,
Ապագայ կեանքի ոսկեայն երազ,
Թող ատաղձային բոզդատար շրնարհք
Ապատամ սիրտս վառէ հանապազ

Ահա մեր օրերի բնաւորութենից մի չոչափելի գիծ, ամէն երազներով երիտասարդ կեանքի մէջ է, մտածում և յանկարծ կարծես ատաք չուր է, մոգատամ նրա պլպլին, և նա անցեալն ու ներկայի, ցնորքների ու իրականութեան ապագայութեան ատակ չատարում—մտում է, ատա և մեր կեանքի մի տրագիական կողմը։ Դէտ բա է, որ իր ապատամ սիրտը, իր ազնուութիւնը հանապազ վառ պահելու համար բանաստեղծը ատ-

*) Տես «Նոր-Դար» № 11.

աստածային չնորք, երկնային տեր է հայցում, ուրեմն և հաչատում է իրական Նաթիան հետ։ Բայց տեսէք, որ չատ չատերը հատարական ստիպում կեանքի ազդեցութեան տակ տարմատում են, ընկնում, բարոյապէս մեռնում։ Նրանք, որ կրթւում են քանան իդէատներին, կեանքի մէջ մանելուց յետոյ դառնում են մոլի եսականներ։ Թողնենք բոլորը, քանի քանի անդամ էք լսել մեր զպրոցական հատատատութիւններից, մեր մարդասիրական ու բարեգործական ընկերութիւններից, մեր մեկնումներից, որ իրենց գոնաթերութիւններն ի զուր են կորչում, որ իրենք նպատակի չեն հասնում, որ երիտասարդները մեծ խոստումներով իրենց օժանդակութիւնն են վաչերում, և որ դրանց խոստումները հինց խոստումներ էլ մնում են։ Եւ ինչ է դրա պատճառը,—այն՝ որ իդէալիստ երիտասարդների սկզբնական հոգիները, իդէաներր հանդիպելով իրականութեան ցուրտ մակերեսոյթին սառչում ու ոչնչանում են։ Այդպէս է ընդունում և բացատրում—ինչպէս երևում է իւր «Քնարի գագաթին կանգնած եմ բարձր» քերնատակարից։ Ինչպէս որ ձորում վարդ հասածը՝ ծէծելով քարէ կարծր ափերը, գալուան պիրճանքով գլորում է արագ և անհատատում ամենակալ ակկիանի խորքում, այդպէս էլ երբեմն իմ ջեմ և անկուզ արտատաքինն անցադարձ վազում էին հզօրս հատատ,—երբ հոգիս վատ էր երազատեղծ մանկութեան կրակ...

Բայց երբ որ մտայ հատարակութեան
Անգթայ խոր մէջ, որտեղ կայ լոկ
Անցող արատաքը պատճառական,
Ուր հանդչում սրտի թրթիռը բոլորը,—
Եւ իմ սրատաքը չդիացաւ,
Ինչպէս քո կաթիլն ամատատ օրում,
Եւ իմ բացերէն կրակը գայթատ
Սոսկ կարեկցութեան սրտիս ծոցում...

Այսպէս, ուրեմն մեր կեանքի մէջ երևացող մի տիսուր երևոյթը բանատեղծը բացատրում է ընդունուած ձևով,—աանն մի բարձր ձգտումն հանդչում է այդտեղ՝ այդ կեանքի մէջ։ Եւ միայն այդ, էլ ուրիշ ոչինչ... Տեսնենք։ Մեր quasi իդէալիստները կարծես ապատատ են, որ ատպարիզից բոլոր խոչ ու խոչընդոտները վերցնեն, կեանքը բարեկարգուի և սրա իրենք նեղ տանին։ Ա՞յդ է բարձր ձգտումը, այդ է իդէալականութիւնը նորերների, որոնք պահանջում են տեղ ուրուագրել, նրա գործն ու միտքը, նրա զգացումները ու ըղձերը։ Եւ միթէ այդտեղ գոք իդէալականութիւն էք տեսնում։ Ոակի յոյսերով կեանքի ատպարիզը մտաս, կեանքը չէ ատլիս նրան իր ատատածը, և նա հետատում է, թերևս միչտաման բակէի բատիտով։ Այժմ հարց է. այդ ատատած բակէից ում ատկէք ատելի չատ է ատատատ (երիտասարդը) իրեն, թէ հատարակութիւնը...

Բայց նա, որ ստեղծած է իր վրայ ձգտումներով, որ հոգու բոլոր զօրութեամբ պիտում է դէպի վերև,

Դէպի նպատակ, դէպի կատարելն
ու դէպի բարին,
Որ անդադարելի լցուցանելու պարտք
է մարդկային.

նա, որի իդէալը դիտումն ու բնազդը չէ, այլ արատամբ, որ այրում, բարբրում ու մի րոպէ, հանգատութիւն չէ գտնում, նա՝ այդպիսի մարդը ոչ մի արդելքի առաջ դէմ չի առնիլ, տատնց փառքի ու ոսկի յոսների ատատելու իր խաչը կառնէ, կը մտնի կեանքի փչալից ատպարիզը և համբերութեամբ իր կոչմանը կը դիմի, իր մարերը կը մարմնատորէ։ Ձմարիտ է, նա բատմատեսակ չարչարանք ու նեղութիւնների կը հանդիպի, բայց ոչինչ, չի վհատիլ նա ալ աատածային չնորք, երկնային տեր է հայցում, ուրեմն և հաչատում է իրականութեան հետ։ Բայց տեսէք, որ չատ չատերը հատարական ստիպում կեանքի ազդեցութեան տակ տարմատում են, ընկնում, բարոյապէս մեռնում։ Նրանք, որ կրթւում են քանան իդէատներին, կեանքի մէջ մանելուց յետոյ դառնում են մոլի եսականներ։ Թողնենք բոլորը, քանի քանի անդամ էք լսել մեր զպրոցական հատատատութիւններից, մեր մարդասիրական ու բարեգործական ընկերութիւններից, մեր մեկնումներից, որ իրենց գոնաթերութիւններն ի զուր են կորչում, որ իրենք նպատակի չեն հասնում, որ երիտասարդների մեծ խոստումներով իրենց օժանդակութիւնն են վաչերում, և որ դրանց խոստումները հինց խոստումներ էլ մնում են։ Եւ ինչ է դրա պատճառը,—այն՝ որ իդէալիստ երիտասարդների սկզբնական հոգիները, իդէաներր հանդիպելով իրականութեան ցուրտ մակերեսոյթին սառչում ու ոչնչանում են։ Այդպէս է ընդունում և բացատրում—ինչպէս երևում է իւր «Քնարի գագաթին կանգնած եմ բարձր» քերնատակարից։ Ինչպէս որ ձորում վարդ հասածը՝ ծէծելով քարէ կարծր ափերը, գալուան պիրճանքով գլորում է արագ և անհատատում ամենակալ ակկիանի խորքում, այդպէս էլ երբեմն իմ ջեմ և անկուզ արտատաքինն անցադարձ վազում էին հզօրս հատատ,—երբ հոգիս վատ էր երազատեղծ մանկութեան կրակ...

Բայց երբ որ մտայ հատարակութեան
Անգթայ խոր մէջ, որտեղ կայ լոկ
Անցող արատաքը պատճառական,
Ուր հանդչում սրտի թրթիռը բոլորը,—
Եւ իմ արատաքը չդիացաւ,
Ինչպէս քո կաթիլն ամատատ օրում,
Եւ իմ բացերէն կրակը գայթատ
Սոսկ կարեկցութեան սրտիս ծոցում...

Այսպէս, ուրեմն մեր կեանքի մէջ երևացող մի տիսուր երևոյթը բանատեղծը բացատրում է ընդունուած ձևով,—աանն մի բարձր ձգտումն հանդչում է այդտեղ՝ այդ կեանքի մէջ։ Եւ միայն այդ, էլ ուրիշ ոչինչ... Տեսնենք։ Մեր quasi իդէալիստները կարծես ապատատ են, որ ատպարիզից բոլոր խոչ ու խոչընդոտները վերցնեն, կեանքը բարեկարգուի և սրա իրենք նեղ տանին։ Ա՞յդ է բարձր ձգտումը, այդ է իդէալականութիւնը նորերների, որոնք պահանջում են տեղ ուրուագրել, նրա գործն ու միտքը, նրա զգացումները ու ըղձերը։ Եւ միթէ այդտեղ գոք իդէալականութիւն էք տեսնում։ Ոակի յոսների ատատելը մատ, կեանքը չէ ատլիս նրան իր ատատածը, և նա հետատում է, թերևս միչտաման բակէի բատիտով։ Այժմ հարց է. այդ ատատած բակէից ում ատկէք ատելի չատ է ատատատ (երիտասարդը) իրեն, թէ հատարակութիւնը...

Բայց նա, որ ստեղծած է իր վրայ ձգտումներով, որ հոգու բոլոր զօրութեամբ պիտում է դէպի վերև,

Դէպի նպատակ, դէպի կատարելն
ու դէպի բարին,
Որ անդադարելի լցուցանելու պարտք
է մարդկային.

նա, որի իդէալը դիտումն ու բնազդը չէ, այլ արատամբ, որ այրում, բարբրում ու մի րոպէ, հանգատութիւն չէ գտնում, նա՝ այդպիսի մարդը ոչ մի արդելքի առաջ դէմ չի առնիլ, տատնց փառքի ու ոսկի յոսների ատատելու իր խաչը կառնէ, կը մտնի կեանքի փչալից ատպարիզը և համբերութեամբ իր կոչմանը կը դիմի, իր մարերը կը մարմնատորէ։ Ձմարիտ է, նա բատմատեսակ չարչարանք ու նեղութիւնների կը հանդիպի, բայց ոչինչ, չի վհատիլ նա ալ

ատելի կը ոգևորուի, որովհետև ատպարիզ չմնատած, նա այդ աչքի առաջ ունի իր Մեծ մարդատէրին, Աստուածամարդու կեանքը։ Նրան լաւ յայտնի է. «Նեղ է դուռն և անճամ ճանապարհ, որ տանի ի կեանս»։ Ուրեմն հատարական կեանքը չէ միայն մեղաւոր, այլ և կրթութիւնն այն ուղղութիւնը, որով դատատրաստուել են այդ երիտասարդները։ Նայեցէք մեր առաջատար գործիչներին, թէ ժողովրդական, թէ գրականական և թէ զպրոցական տպարէզներում, և իսկոյն կը տեսնէք, թէ ոմն է եղել կրթութիւնն ոգին, որ այդ մարդկանց մղել է դէպի գործ։

(Կը չարունակուի)

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՇՈՒՇԻ, 27 դեկտեմ. — Նուչին թէև ատատ, բայց պարսից սահմանապլխին մօտ քաղաք է, միչտ վաճառականական յարաբերութիւն է ունեցել պարսից Թաբրիզ քաղաքի հետ, բնակիչ մչատպէս նոյն տեղից մեծ քանակութեամբ զանազան տեսակ ապրանքներ վաճառելու համար և այդ վաճառականները գլխատորապէս եղած են հայերը։

Թէև վերջին ժամանակներս վաճառականները ծանօթանալով Ռուսիայի հետ, այլ ևս առաջատ պէս չէին յաճախում Թաբրիզ, բայց Նուչա և նրան չրջակայ ամրողջ հայ թէ թուլք ժողովրդականների գործերի ընթացքում գործադրուց տևորութիւն գտնած լատ ձևերում ապրանքների մասին չէին կարողանում բոլորովին կտրել իրենց յարաբերութիւնը Պարսկատանի հետ։

Վերջին թուականներումս հայ վաճառականութիւնը լնկաւ, պարսիկները սկսեցին կանոնել. այն ապրանքը, որ հայերը ծախում էին օրինակ գոնը 20 կ., պարսիկը 18 կ. էր տալիս չէ թէ միայն քաղաքում, այլ և ամրողջ գիւղօրացքում։ Ինչու, որովհետև հայը մաքուր է, տատ և այն ոսկով և նրա վրայ թանկ է նատում։ իսկ նրանք, պարսիկները, միչտ գիտում են Թաբրիզ և իրենց սերտը ուզած ապրանքն առնում ու առանց մաքուր փախցնում Նուչի կամ գիւղացքը—որտեղ առնատր ուներ։

Նրանցից չատերը Թաբրիզ մչատական իրենց մարդիկը ունեն և հարկատոր դէպքում միայն միտքը իրենց յայտնի հետատրի միջոցով ինչ հարկատոր է առնել տալով, նչանակում ժամին խմբուվին «Ալաքսի» այս կողմին ապատատ են.... Բայց հայերից որ մէկը կը վատահանայ այդ վտանգատոր գործը կատարելու, և ոչ մէկը։

Բայց ինչ անի հայ վաճառականը. նա բացի վաճառականութիւնից ուրիչ կերպ չէ ուզում ապրել, նա տեսնում է, որ հետզհետէ, իւր երկար տարիների ընթացքում գտած մուչտարիները հետատում են իրենից, որովհետև պարս. տուիլ էժան են տալիս. ինչ տրած, ինքը ի տարկ է չէ կարող պատչատութիւն անել, ուրեմն հարկատոր է մաքսատնտեսների ապրանքը իր մօտ ունենալ, որպէսզի իր մուչտարին ուրչն իրենից չխորթատնու։ Բայց այդ չատ թանկ է նատում և վնատում թէ նեղութեան և թէ բարոյապէս ոչ թէ միայն իրեն, այլ և ամրողջ հայ վաճառականական ատուտն։ Թէ ինչու, ահա պատճառը։

Քանի օր սրանից առաջ, պիչերատ մէջ ամրողջ պարիսկների թաղի դատքաղները պաչարեցին կօզակներով. 3 օր չարունակ ոչ ոք չկարողացաւ դատքան բանալու։ Մաքսատան ատիճանատորի և տեղական հայատարար պատատորի ներկայութեամբ բանում էին հերթով պատքանները, նայում էին անխնայաբար բոլոր ապրանքներին, որի վրայ կնիք կամ պլօմբ չկար, (վիներ այդ Ռուսիա—Շուչա և կամ Շամախուայ գործատանք վերջնատ էին. վերջնատ էին նոյնպէս ատպրանքի համար եռապատիկ և միատ իրենց բէֆն ուզած ապրանքներից (թէև և ատպրանքի վրայ էլ այս երկատ օրիա կանխիկ ատացան), վատահացան մինչև անդամ մի քանի դատքանների դռները կոտրելու։

Այս մասին երկար չեմ ուզում գրելու, միայն թէ հայերը մեծ կորուստ ունեցան. պարսիկներին, ինչպէս բերևում՝ նոյնպէս և ազատելու մէջ միչտ քաջ ևն։

Այսպէսք այս անդամ գոնէ կը խրատուին Նուչու վաճառ. և տեղական քաղաքական վարչութիւնն միջոցով կը ինդրենք, որ Նուչիում ալըշի, չալըդամի գործողներին և ներկրարացնելն կնիք ունենալու իրաւունք ունենան իրենց գործատատներից դուրս եկած ապրանքները կնքելու համար։ Կը խրատուին հայ վաճ., որ բոլորովին թողնեն պարսիկների թաղը և բարձրանան հայերի մէջ, որով թէ իրենց տարեկան 30—40 հազար պարս. դուրսնելների համար վճարած փողը կը մնայ հայերի մէջ և թէ իրենցից տատ ապրանքները 10 օրից յետոյ չարդատած, ծախքից ընկած չեն ևս գարճնել իրենց մի քանի տատառելիքներ և կծու խօսքեր տատլուց յետոյ։ Ինչու հայերի թաղի դատքանները չդոչարեցին, չկրնքեցին, որովհետև իսկապէս հայերի վրայ կատած չեն ունեցել և չեն կարծել, որ նրանք այդ տեսակ անատատի և մնատակար գործերով կը պարապեն և կը գտնուային ատեղ, որ հայերի մօտ ևս անմաքս ապրանք էր գտնում, որը արդատ պարսիկներից են տատացած։

Վ.

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԻԱ, 24 յունվարի.—Յունվարի 22-ին Ախալցխայի ս. Փրկիչ եկեղեցու համար երկրորդ 30 պատգամատորների ընտրութիւնն էր։ Երէցփատնական հարցի մասին չատ էի լսել առհատարակ ամէն տեղ—մեր երկրի ազատներում. ամէնն էլ դատ էին անում այդ մարդիկներից, բոլորն էլ օձկռնները խափ էին տալիս։ Հինգ լսացի ընտրութեան մասին, չատագրի Եղիս. օր. դպրոցի դատիճը. ամրողջ պիտի լինէր պատգամատորների ընտրութիւնը։ Հետաքրքրում էի տեսնելու՝ ատհատարակ ինչպէս են ծնում մեր ժողովրդի մէջ այդ ատատգելական էակները. «ոբրնց քերանը մի ջուատ, փորը մի անցատատ հոր. լցնում ես, լցնում, ջուատն էլի փաչճնում է, թէ մէջը միայն օդ է»։

Ժամի 12-ին սկսուց ընտրութիւնը։ Մինչև այդ ժամանակը Ախալցխայի բազմաթիւ հայ բնակիչներից (բոլոր ժողովուրդն է ընտրողը, ժողովուրդն եկեղեցականների չի բաժանուած) հաղիւ հազ 101 մարդ էին հատաքաղել, այն էլ գօրով ու ատատկով, որ ընտրատկան օրինատատ թէր լսուաց, ընտրութիւնը չկատագործուի։ Ընտրողների մէջ կան ծերեր, այրեր, երիտասարդներ։

Տէր հայր նախագահը ժողովը բացից համառօտ յայտնելով, որ երէցփոխի ժամանակը լրացել է. պէտք է 30 պատգամատոր ընտրել, որ նոր երէցփոխ և 5 հաչուիտա ընտրուին։ Ի տարկ հաչուիտա — հաչիւը փետղ պէտք հատկատար։ Թղթատութեան տրամանը կարդատուց յետոյ ատաջին հարցն եղաւ՝ «ձայնով լինի թէ թղթով»։ Դահլիճի մէջ չատ ձայն ու ատատկ լինելուն համար ընդունուեցաւ, որ ձայնով լինի։ Սկսեցին այտեղից այնտեղից անունները ազգանուններ ատաջարկել, որ անմիջապէս ձայնարկուում էր. ով որ հաճատայն էր լինում ձեռք էր բարձրացնում երեսին ձայնը կդնելով՝ «ընդունում եմ, ընդունում եմ»։ Մի ակնթարթում յայտնի էր լինում ձայների բազմութիւնը. ձեռներն անատ էին կազմում։ Ագատող բոլորովին չէին մնատում և ինձնատն ի մարդու վրայ, այլ հաճատում էին, որ մի ձայնի հետ էլ մի ձեռք կը բարձրանայ, երկակի չարժում չի լինելու։ Մէջ ընդ մէջ լսում է նախագահի միատատգ ձայնը. «Ոչատ տուէք, նչան. ուրեմն ընդունում է»։ Քարտուղարն իսկոյն ան թանաքով գրըթչում էր նախագահի եղրակացութիւնը։

Արձանագրութիւնը կազմուեց. յանկարծ յայտնի եղաւ, որ 29 հոգի է ընտատած։ Ո՞ւմ ընտրեն, ում չընտրեն. ամէնքը միաձայն գոտատ «ատ Յ. Ձ.-ին, նրան չընտրենք խոտուել պետ. հիմայ էլ ընտրենք հաչուել»։

Ահա երկուքը, որից սիրտ ծատկոտ ատնի մի ատատպետին երէցփոխ։

Այս հատարակ ատրատը, երևում է, չատ ընտրութիւններ են լինելու։ Արդէն պատրատութիւններ են լինում քաղաքապետի և իրատատուների ընտրութեան համար։ Փողոցներր չատ անտարբերութեամբ է վերաբերում դէպի այդ ընտրութիւնները. ջեմ սէր չկայ. դեռ իր անձնական չահը չէ տեսնում այդ ընտրութեան մէջ. գժտատ էլ է ժողովրդի համար տեսնել. դրա համար բատականին երկար բտատկ մակարերութիւններ ու պատտատութիւններ են հարկատր, իսկ նա իր աչքի առաջինն է տեսնում՝ այն էլ խարխափելով։ Միւս կողմից էլ կարծես, նրանց համար էլ մինչև այժմ քաղաքային ինքնատարութիւնը ծանր բան է եղել և այդ բնատր դեռ պետ դադատել չէ տուել իր գոյութեան անհրաժեչտութիւնը։

Եւ ժողովուրդը չէ էլ կարծում, որ ինքն է բարիքի ու չարիքի ատբիւրը. որ այդ իր ատած ընտրութիւնը կախտատ է նամ չարութիւն բերել նամ բատութիւն. նայելով թէ ձեռքն ինչ տեսակ է չարժի՝ «վեր թէ վար» կամ ան ու ատիտակ քաչերը դէպի ուր է դատնար Մէկ էլ նատտատծին հաչտեցնելու համար է ընտրել թէ գոթեր։

Ատատ են այտեղ էլ «ագիտացիա» են անում, բայց «բսախով» (օղի) և գաճուով (սուրճ)։ Այդ բատերի ժամանակներն ամէնքը եղբայր են գառնում —քրիստոնէական հատատութիւն է ատրատ. մեր անխտատ եղբայրները, որ կարատ էին մնացած իրենց փողով մեծ եղբայրների ձեռնին անցատ, այժմ քաղցրաժպիտ հայհոյքով ու նրանց քաղցրատիտ լեզուով ուրտան ուրտան ցնծում են և թև են անում թէ երկինքը թրչենք։ Կիներների և պատատների դէմքերը լայն լայն բացում են, և հրեչտակային ձայնը լսում է. «Ինչպէք, վատատկիտ և ծարատիտ եղբարք, պի պատրատատ է լսախի և գահուէ, ատ նորքաք և նարգիլէ» հոսում են լսախի և գահուէի ատբիւրներր։

Խմողը ձրի խմում է,
Վաճառողը ձրի չէ ծախում.
Ձանկատ գործերն լնտրում են։
Անցնում են տարիներ,
Քաղաքի պարտքը դիտում է։

Վերջապէս ում տատար պէտք է ծախուի, պարտքը վճարելու համար։ Աչքերդ բացէք և այս հանելուկը լուծեցէք։

* * *

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՀԱՂԱԳԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

—

ԱՒՍՏՐԻԱ-ՈՒՆԳԱՐԻԱ. — Յունվարի 19-ին բաց են արել թագաժատանգ Ռուդոլֆի կատակը, որ նատրատած է եղել պես 1886 թուին։ Այդ միջոցին էրցհերցոգ Ռուդոլֆը հիւանդ էր և իր տեղը ժառանգ նչանակել է իր մանկահատակ աղջկան—Ելիսաբէթին։

—Ֆրանց-Յոսէֆ կայսր կարեկցական հեռագրներ ատացել է բոլոր թագակիր անձերից և երկրների կառատարիչներից.—Պատիչ, գերմանական, ատատական կայսրներից, անգլիական ատատական թագատիներից, Բելգիայի, Բատիներայի, Յունատատանի, Սերբիայի թագատորներից. Ֆրանսիական, Հիսպանիայի Ամերիկայի հատարապետութիւնների և Չատիզբրիայի գաչնակցութեան նախագահներից և միատ բոլոր պետական բարձրագոյն անձերից։ Նոյնպէս գատակցական հեռագրներ ատացել է Կարնոյի անունով և պետական նչանատոր անձերից—իչ. Բիսմարկից, պ. Գիրսից, մարչիզ Սալիսբուրից, պրո. Կրետպիից, Կարպիչ և Թրետտիչից,

—Էրցհերցոգ Ռուդոլֆը իր կարողութիւնը թողել է իր աղջկան, թագատրելով սակայն, մինչև նրա կատարելատատակ լինելը, այդ կապիտ օգատելու իր ատատնատն։

—«Нов.»-ի հաղորդելով, որ ատատրիական պաչտօնական թերթերը նայի իսկ էրցհերցոգ Ռուդոլֆի մահատան պատճառների մասին հակատական տեղեկութիւններ տաղորդեցին, անբատատր է համարում նրա մահը նրա անձնատատնութեամբ բացատրելը։ Այնուհետև չիչտ է, թէ ինչպէս Վասիլեատան, որի վրայ ամրողջ Ֆրանսիան աչապին յոյսեր էր պրել և ընդունակ մարդ էր, մեռաւ՝ նախ գնդակի բատ երևութին թերեն հարուած ատանալով թերեն. Սկզբներս, որ որոչ ծրագրի գաղափարի քարոզիչ էր, նոյնպէս անժամանակ մեռաւ։ Բատարական Լիդվիգ թագատորը, որ մի ատատամիտ մարդ էր, չատ խորհրդատար կերպով անձնատատութիւն գործեց։ Այժմ էլ էրցհերցոգ Ռուդոլֆը, որ Լիդվիգ Բատարացու նման ունէր ատատ գաղափարներ և նրա ընկերն ու գաղափարակիցն էր Վերմանիայի Նոր կատակերպութեան և ապգերի ատատ գարգացման մասին, խորհրդատար մահ է ատանում։

—Էրցհերցոգ Ռուդոլֆն իր բարեկամ Սաեֆան Կարոլյին Վիննայից հետատրով կտնչած է եղել իր մահից առաջ իբր մօտ Սաեֆան Կարոլյին ուղերում է էրցհերցոգի մօտ դէպի Մայերլինդհան ամրոցը, բայց չհատած, հանատարհին խնամում է Նրա մահատան լուրը։

—«Граж.»-ը էրցհերցոգ Ռուդոլֆի մահատան առիթ առած է. «բոլոր ատատրիական պետական մի բանի են հանգում—անկատած է, որ պրինց Ռուդոլֆին ատատնել են։ Բայց որովհետև այդ փատատ ընդունելով իրրև ճչմարիտ, ինքն իսկ իսկատար է գտնում—ով է ատատնել, ատատ cherchez la femme ատացուածի դէտքերով, ինքն իսկ ինքնին երևան է գալիս բտատնային ատրրը,—ամենք ատատ են, թէ դա ամերիկական մինատտրի հետևանք է, ամենք՝ թէ, որ և է ամուսնու գնդակի հետևանք և այլն. ամուհետև երևան են գալիս քաղաքական գոյն ունեցող պատմութիւններ, բատարական թագատորի հետ ունեցած բարեկամութիւնը... Կատ երևութին մի բան անկատած է—ատատող ոչ ոք չէ իմանում ճչմարիտը»։

ԱՆԳԼԻԱ.—Լոնդոնից հաղորդած յուրերին նայելով, այնտեղ խիստ մեծ ապատրաստություն է գործել «Contemporary Review»-ում հրատարակած Բրամարկինների գեղի մասին յոդուածը։ Յոդուածագիրը յայտնի չէ, բայց կարծում են, որ իբր Բրամարկը այդ վերապրելու է այլևս Վիկտորիա-կայսրուհու ապրելութեան, որի պատճառով էլ փոխնում են, որ անախորժ միջադեպեր ծագին նոյն ապրիլմեներից հետզհետէ են, որ մարբիկ Սալիսբերին խիստ պատրաստած է այդ դէպքում, որովհետև նա փոխնում է, որ այդ հանգամանքը կարող է արգելք լինել Փերմանիայի և Անգլիայի միջև բարեկամական յարաբերութիւն պահպանելու համար իր ստած ջանքերին։

ՖՐԱՆՍԻԱ. — Պարիզում Բուլանժէի ստրած յաղթանակը բոլոր երկիրներում էլ բաւական ազմուկ հանեց, բայց «National Zeit.»-ի ասելով, մի առանձին նշանակութիւն չեն տալիս Փերմանիայում այդ յաղթանակին և չեն կարծում, որ այդ ընդդիմութիւնից յետոյ Ֆրանսիայի դրութիւնը մի բանով փոխուած համարեա Գեներալ Բուլանժէի ընդդիմութիւնը դեռ կարող չէ ազդեցոյց լինել, թէ Ֆրանսիայում հասարակապետութիւնը կինասնակ չէ, ասում Փերմանիայի քաղաքական շրջաններում ամենևին չեն էլ ժամանում օշտուական աչքով նայելու այդ հասարակապետութեան վրայ։

— «France» թերթը հաղորդում է, որ բելգիական սահմանից երկու վիրաւոր հասաւ, Լոնդրայում բանակով Ֆրանսիական գնդից կէս վաստ զորք, որոնցից 71 հոգի, փախել է ծառայութիւնից և դնացել է Բելգիա ապաստանի։

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

*** 1892 թուին պիտի տօնուի Ամերիկայի գտնուելու 400 ամեակը։ Այդ առթիւ Վաշինգտոնում մտադրութիւն կայ կազմելու երկրի արդիւնաբերութեան ցուցահանդէսը, ուր ներկայացրած կը լինի արդիւնաբերական ճիւղերի պատմական զարգացումը։

*** Սպրի Վիկտորիա կայսրուհին մօտերս այցելել է «Սախարաների ցուցահանդէս»-ը, ուր երկար կանգ է առել Մարի Սախարայի դիմանամեան պատկերի առաջ է ասել է. «Խոհ Մարիամ. եթէ երկու զար ապրէի, ես քեզանից չատ կը գրկուէի գլխոյս»։

*** Պարիզից հաղորդում են, որ նեբկայումս այնտեղ հասարակ աչքով երկրի երեսին ցրուկով երեում է Աստղիկ մոտոր։ Հաղորդում են, որ այդ մոտորակը հասարակ աչքով երեացել է և 1858 ու 1799 թուականին և այլ ժամանակ նրա անունը դրին «Բոնապարտի աստղ»։

*** Նոյեմբերյան 1888 թ. յունուարի 1-ին եղել է 38,507,177 բնակիչ, որից 12,220 հոգուց ուելին 90 տարեկանից մեծ են, իսկ 97 հոգի 100 տարեկան են։ 97 հոգուց 73-ը կին է և 24-ը ազատագրուած։ Երկու կին 112-ական տարեկան են։

*** Կուպրպի յայտնի գիտագործարանում իտալական «Sardegna» չոգենաւի համար պատրաստում են մի առագին թնդանօթ՝ 139 ուժին ծանրութեամբ, 52 ½ ֆուտ երկարութեամբ։

*** Ֆիլադելֆիայից հաղորդում են, որ Ֆօրեստի կիրկում խեղդել են մի կատաղած փիղ։ Պղպատ մոտերը են եղել նրան էլեկտրականութեամբ սպանելու, բայց ոչ ոք պատ չէ արել, որ մօտենայ փղին էլեկտրական ծեռը փոխելու համար։ Մատաններից մինը կարողացել է մի կերպով իմ գցել խեղճ փղի վիզը, որի երկու ծայրը ամուր են երկու ուրիշ փղերի, որոնք հսկատակ կռմնը քաշելով իմ տակը, խեղդել են իրենց ընկերին։

*** Վաղուց ասում եղած չատ թեման առաւելութիւններից մինը կազմել է մի հաստատ ապրանքների լուսանկարներից, որոնք վաճառուած են առանձին կտրոց—նախ հրացանով կամ ատրճանակով անձնասպանութիւն գործողներինը, յետոյ՝ ջրում խեղդուածներինը, յետոյ՝ կախուածներինը, յետոյ թունաւորուածներինը։

ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

(«Հէ-ոխայէն գործակալութիւնից»)

ՊԱՐԻԶ, 30 յունվարի.—**Պատգամաւորների ժողովում Ֆլօկէն պահանջեց, որ նախապատուութիւն տրուի շրջաններով ընտրութիւն անելու խնդրի քննութեան, խոստանալով, որ այնուհետև պիտի առաջարկէ սահմանադրութեան վերաքննութեան նախագիծը։** Պատգամաւորների ժողովը 308 ձայների մեծամասնութեամբ 243-ի դէմ որոշեց—առաջին օրինագծի քննութիւնը սկսել երկուշաբթի, իսկ 504 ձայների մեծամասնութեամբ 9-ի դէմ—սահմանադրութեան վերաքննութիւնը կատարել հինգշաբթի օրը։

ՀՌՕՄ.—Քաղաքում կարգը վերականգնած է. մօտ 160 հոգի ձերբակալուած են. հրապարակական ժողովները արգելուած են։

Պատգամաւորների ժողովում Կրիսպին յայտարարեց, որ խռովութիւն բարձրացնողները խաղաղութեան բարեկամ ընկերութիւններն են եղել։ Այդ տեղի տուեց սօցիալիստ Հօստի բողոքին։ Հինգշաբթի նշանակուած է Բօնգիի առաջարկի քննութիւնը, որ վերաբերում է կառավարութեանը վստահութիւն և հաւատ յայտնելու, որ նա կարող կը լինի առաջիկայ անկարգութիւնների առաջը առնելու։

ՀՌՕՄ. — Կարգինալ Լեգօխովսկու մահուան լուրը հերքւում է։ Բանից դուրս է գալիս, որ մեռնողը կարգինալ Պետրան է։

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. — **Ներքին գործերի մինիստրութեան կարգադրութեամբ «Минута» թերթի հրատարակութիւնը երեք ամսով դադարեցրած է։**

Խմբագիր-հրատարակիչ՝

ՍՊԱՆԴԱՐ ՍՊԱՆԴԱՐԵԱՆ։

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

Բաթումի քաղաքային վարչութիւնը փետրվարի 13-ին ճնճուկեան աճուրդ է նշանակել կոպեյով տալու համար Ա) Սարի-Սուի քաղաքային նահանգապահ վերանորոգութիւնը — 3,219 ր. 68 կ. արժէքով։

Բ. Բաթումի Պետերբուրգեան փողոցի մի մասի և Արտուինեան բազարի կարգի ձգելու ու ասլայատակելը—5,574 ր. 49 կ. արժէքով։ Աճուրդները կ'սկսուին ժամը 12-ից։

—

Ակտ ատեստացիոն ատեստական վարչութեան մէջ փետրվարի 13-ին ճնճուկեան աճուրդով է նշանակել կոպեյով տալու համար Ա) Սարի-Սուի քաղաքային նահանգապահ վերանորոգութիւնը — 3,219 ր. 68 կ. արժէքով։

Բ. Բաթումի Պետերբուրգեան փողոցի մի մասի և Արտուինեան բազարի կարգի ձգելու ու ասլայատակելը—5,574 ր. 49 կ. արժէքով։

Գ. Բաթումեան նահանգապահ ապտեկ նաեւր ամրացնելու համար բնակաց պետերի չինութիւնը—1,346 ր. 40 կ. արժէքով։ Աճուրդները կ'սկսուին ժամը 12-ից։

—

Ակտ ատեստացիոն ատեստական վարչութեան մէջ փետրվարի 13-ին ճնճուկեան աճուրդով (երեք օրից յետոյ կրկնաճուրդով) պիտի տրուի Ախալցիխայի քաղաքային կշռարք՝ տուն [illegible] 20-ից սկսած, երեք տարի ժամանակով։ (ա)

—

Կովկասեան նահանգապետական ինտենդանտացին վարչութիւնը փետրվարի 27-ին ճնճուկ (առանց կրկնաճուրդի) է նշանակել Թիֆլիսեան մի կազմուածի համար (вещевой складъ) հարմարուած եռյոտ 765 մեծ արկղ, 3000 մէջտեղ արկղ և 219 հատ փոքր արկղ և կապելու համար 108,598 մաժէն հատ թոկ և 83,366 ճամփն լատակ թոկ, նոյնպէս և 10 սպեռ վաճառելու թոկերի և 2000 արշին վաճառելու քամ ան պատրաստելու կտաւներ։ Աբկղները և թոկերը հսկայական Թիֆլիսի մեծ ապրանքի կառավարչի պահանջներն պիտ պրան որ հարկաւոր կը լինի, իսկ մնացածները 4 ամսուայ ընթացքում՝ պայմաններ կապելուց յետոյ։ Պայմանները կարելի է տեսնել նոյն վարչութեան մէջ. աճուրդը լինելու է նոյն տեղը։ (բ)

«ՆՈՐ-ԴՈՒՐ»-Ի ՕՐԱՑՈՅՑ.

1889 թ. Ք.	Յունվար 31 օր.	ՏՈՀԱՍ Հայկ. թ.

31 Երեքշաբթի ր. գձ. Առաջ. պահ ը. օրը։
Արեգի 24-ը. Լուսնի 12-ը. Ն. Տ. փետրվարի 12-ը։

Փետրվար 28 օր

1 Չորեքշաբթի ր. րի. Առաջ. պահ գ. օրը։
Արեգի 25-ը. Լուսնի 13-ը. Ն. Տ. փետրվարի 13-ը։ Մինչեւ կէսօրը վերջացած մէջ կիսերը 13 ժամ է անում, յետոյկը—10 ժամ։ Արեւը ծագում է 7 ժ., մայր է մտնում 5 ժ. 28 վ., օրը երկարում է մօտ 1 ժ. 22 վ.

2 Հինգշաբթի ր. գձ. Առաջ. պահի գ. օրը. Ռուսաց Տէտեռբուրգում։
Արեգի 26-ը. Լուսնի 14-ը. Ն. Տ. փետրվարի 14-ը.
1827 թ. Նիկոլայ Պաւլովիչ կայսրը Ներսէս Եղիսաբեթեան (Ներսէս V) գոհական հրամանագիր է գրում Հայոց ազգի մասին։

3 Երեքշաբթի. գկ. Առաջ. պահի ե. օրը։ Յիշատակ Ցօհան մարգարէի։ Նորին Կայսերական Բարձրութիւն Նիկոլայ Վասիլեվիչի ծնունդն է և ս. Աննայի առաքեալական նշանի տօնը։
Թիֆլիսի ս. Սարգիս եկեղեցու տարեդարձ է։
Արեգի 27. Լուսնի 15. Ն. Տ. փետրվ. 15.

4 Շաբաթ թ. գձ. Ս. Սարգիս զորավարի, նրա որդու՝ Մարտիրոսի և տասն չորս պիտուարների տօնն է։ Թիֆլիսի ս. Սարգիս եկեղեցու տօնը։
Ծն. Ն. Կ. Բ. Մեծ Իշխանութի Վլադիմիր Վասիլեվիչի։
Արեգի 28. Լուսնի 16. Ն. Տ. փետրվ. 16.
Լրումն լուսնի. Խառնակ եղանակ, (տանը զուարճում են գրասլին և չոր)։
286 թուին այս օրը չարչարուեցին Դրիգոր Լուսաւորչին։

5 Կիրակի. գկ. Ծնն. յետոյ Ր. կիր. Արեգի 29. Լուսնի 17. Ն. Տ. փետրվ. 17.
Արեւը ծագում է 6 ժ. 56 վ.-ին, մայր է մտնում 5 ժ. 32 վ.

6 Երկուշաբթի ս. առ. ս. Առաքեալներին. Մարկոս եվանգելիստի, Պետրոս քահանայապետի, Կլեոպաս և Բեռնաբաս առաքեալների և Արքիպոս, Ոնեզիմոս և Ապֆիա ս. վկաների տօնը։
Արեգի 30. Լուսնի 18. Ն. Տ. փետրվ. 18.
1858 թ. վախճանեցաւ կոմս Յովհաննէս Լազարեանը, որ 43 տարի վարեց Լազարեան ճեմարանի հոգատարձութեան պաշտօնը։

7 Երեքշաբթի ակ. ս. Սաքրատեան վկաների տօնն է։
Հայոց Մեհենագան ամսի 1-ը. Լուսնի 19. Ն. Տ. Փետրվարի 19.
Արեւը ծագում է 6 ժ. 53 վ., իսկ մայր է մտնում 5 ժ. 36 վ.
1676 թուի փետր. 6-ին Ծնունդ Մխիթար Սեբաստացին՝ Մխիթարեան միաբանութեան հիմնադիրը։
1771 թ. Վալախիայում մեծ հրդեհ եղաւ և ապրուեց հայոց Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցին։

Պօտալին կառքերի երթեւեկութիւն ադմինիստրատիվական ճանապարհի վրայ մինչև 1889 թ. մայիսի 15-ը։

Թիֆլիսից դուրս է գալիս

Հինգ հոգուց աեղ ունեցող կարէտը՝—առաւօտեան 8 ժ., գիշերում է Մցխէթի կայարանում. Վագոնկաղ հասնում է միւս օրը երեկոյեան 8 ժամին։

Վեց հոգուց աեղ ունեցող օմնիբուսը՝—ցերեկուայ 4 ժ., առանց գիշերելու, Վլադիկաւկազ հասնում է միւս օրը երեկոյեան 7 ժ.

Վլադիքաւկազից դուրս է գալիս

Հինգ հոգուց աեղ ունեցող կարէտը՝—առաւօտեան 8 ժ., գիշերում է Մցխէթի կայարանում. Վագոնկաղ հասնում է միւս օրը երեկոյեան 8 ժամին։

Վեց հոգուց աեղ ունեցող օմնիբուսը՝—ցերեկուայ 4 ժ., առանց գիշերելու, Վլադիկաւկազ հասնում է միւս օրը երեկոյեան 7 ժ.

Վլադիքաւկազից դուրս է գալիս

Հինգ հոգուց աեղ ունեցող կարէտը՝—առաւօտեան 8 ժ., գիշերում է Մցխէթի կայարանում, Թիֆլիս հասնում է միւս օրը 8 ժ., ճաշից յետոյ.

Վեց հոգուց աեղ ունեցող օմնիբուսը՝ — ճաշից 30 վայրկեան անց, առանց գիշերելու. միւս օրը հասնում է Թիֆլիս երեկոյեան 9 ժ. 50 վ.

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԶԳԱՒԻԺԵԱՅ

ՈՏՔԻ ԿՈՃՏԻ ՍՊԵՂԱՆԻ

Ս. ԲԷՐԳՀՕԼՑԻ

Առքի ամեն տեսակ կոշիկ և երեսկոշիկ մի քանի օրուայ մէջ աշխատելու համար։ Ծախում է շատ պեղատեղում և պետքին ու ձգամիջոցին մագապիններում։ Պետքար գեղոն—Նեվսկայա պեղատուն, Անեչկովի կամքի մոտ Պետերբուրգ։

M. 50—17

ՍԱՒՕՄԷ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ ԱՆԱՆԵԱՆՑՆ ԵՒ ԻՒՐ ՈՐԴԻՆԵՐՆ ՈՒ ՍԱՂՉԻԿԸ ցաւով սրտի իրենց բարեկամներին և ծանօթներին յայտնում են առաջինն իւր տատանում և միւսներն իրենց հօր ՅՈՎՍԷՓ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ ԱՆԱՆԵԱՆՑԻ մահը, որ տեղի ունեցաւ սոյն յունվարի 28-ին։ Հոգեհանգիստը կատարելու է նրեխ-ըՔՒկ յունվարի 31-ին, երեկոյեան ժամը 6-ին, իսկ յուղարկաւորութիւնը կը լինի չրեխ-շաբթի, փետրվարի 1-ին, ժամը 10½-ին, գերեզմանի Զրկինենց եկեղեցին, որ գտնւում է Գրիբոեդովսկի փողոցի վրայ։

2—1

ՕՐԱՑՈՅՑ 1889 ԹՈՒԻ

Գինը . . . . 10 կ.
Գումարած . . . 7 կ.
Դիմել՝ Центральная Книжная торговля въ Тифлисѣ.

10—4

ԽԱՐԿՈՎ, „ԹՕՍՏԻՔ“ ՀԻՒՐԱՆՈՑ

Եկատերինօսլավսկայա փող., քաղաքի կեդրոնում։

Սենեակները 1 ր.—5 ր. բնակարաններ բնակիչների համար։ Կաֆէներ. Լոգարաններ. Հեռաձայն։ Առաջնակարգ պանսիոն։ Օրինակելի խոհանոց։ Նախաճաշիկը 30 կ., ճաշը 60 կ.—

2 ր., ընթրիքը 40 կոպէկով։ Ռուսական և օտարազգի լրագրեր։ Տեղեկատուութիւն առևտրական անձերի համար։ Կառատեայ հանգստութիւն և անձրեւութիւն։ Զամբատրգներ։

(M.) 26—10

Ց. Լ. ԹՈՒՔՓ ՈՐԴԻ

Թուսիա բերելը և վաճառելը թոյլատրուած է Բժշկական Դեպարտամէնտից.

ԹԻՏԵՆՈՒ ԲԱՅԼԶԱՄ ԴՕԿ. ԼԵՆԳԻԼԻ.

Աչքերը պրկել ձեզ չոնաոնց համար.

Գործ է ածւում երեսի և ձեռների մարմը սպիտակացնելու համար։

Շատ կեղծումների պատճառով, ինդրում եմ ուշ դարձնել այստեղ տպագրած գծուշացուցիչ մարկի վրայ։

Պապիրոսելա չ-ը

Այս բալզամը պատրաստելու միջոցին գլխաւոր ուշադրութիւնը դարձրած է այն բանի վրայ, որ նրա բաղադրութիւնների մէջ բացառապէս մտնեն այնպիսի նիւթեր, որոնք վատ ներգործութիւն չանեն մարմի վրայ, և ընդ նմին բարերար և թարմացուցիչ ներգործութիւն անեն երեսի և ձեռների մարմի վրայ։

Գինն է՝ մի սրուակը 1 ր. 65 կոպ. ԲԻՆԶՕՆՎԻ ՕՃԱՕ 35 կ. և 50 կոպ. մի կտորը. ՕՊՕ-ՊՕՄԱԴԻ (կօլլդ-կրէմիկ առաւել) 1 րուբ.։

Ձանապարհածախսը՝ եւրոպական Ռուսիա—70 կոպ., ասիական—1 րուբ.։

Գլխաւոր պահեստն ամբողջ Ռուսիայի համար Վ.՝ Աւրիխի մօտ, Պետերբուրգում՝ Կօլօկօլնայա 18—19։

Գտնուում են Ռուսիայի բոլոր անուշաբոյր նիւթերի և դեղատնային մագազիններում և դեղատներում։

Թիֆլիսում վաճառուում է դեղատնային ապրանքների վաճառման Կովկասեան Ընկերութեան, Վ. Գրիվնակի, Գ. Ս. Պօլովի, Մ. Մարտիրոսովի և Ս. Պօլովի մօտ։

(M.) 31—6

Дозволено цензурою. Тифлисъ, 30-го Января 1889 г. Տպարան Կաւկազ լրագրի գրատեղեակի Типографія конторы газеты Кавказъ, Гол. пр., д. Читахова.